

Kåre Kristensen på titeljakt i Italien

Ett referat signerat **Kåre Hove Kristensen**, Helsingborgs ASK ifrån hans senaste turnering som han spelade i Italien. Kåre är inte bara en bra schackspelare utan även en alldeles utmärkt skribent som ni kan se nedan. Texten är publicerad innan på Facebook och är på danska men som skåningar förstår vi ju danska alldeles utmärkt.

“Til de meget travle og evt. ikke så skakinteresserede – den slags mennesker findes jo vist nok – den helt korte udgave: I en turnering i Ortisei i Italien lykkedes det mig lige præcis IKKE at få min 3. og sidste IM-norm. Een remis i en af de sidste to runder havde ellers været nok til at jeg ville være blevet “International Master in chess”.

Og så den lidt længere udgave... Efter at have været tæt på IM-normen i CCC ultimo april, så tænkte jeg at give det et skud mere i bøssen, inden (skak)sommerferien tager over med deraf følgende forventeligt formdyk. Så sammen med Henrik Bolding Pedersen fra Furesø Skakklub besluttede jeg mig hurtigt for at tage til en turnering i Ortisei, Italien. Ortisei ligger i det aller nordligste Italien (Tyrol – trods 100 år som en del af Italien stadig meget tysk-/østrisk præget) og lever primært af skiturisme, men prøver selvfølgelig at holde gang i butikken også om sommeren og så kan man jo f.eks. afholde en skakturnering. Beliggenheden i 1200 meters højde betød i øvrigt, at mens I hjemme i Danmark var midt i en varmebølge, så var det højeste vi nåede op på 20-21 grader, hvad der dog ikke gør noget, når man helt overvejende er afsted for at spille skak. Vi var indkvarteret midt i byen få hundrede meter fra spillestedet.

Vores hotelvært var en usædvanlig rar mand, som – qua, at vi var nogle af de eneste gæster – hurtigt kom på talefod med og han serverede (gratis!) vin for os om aftenen og sendte sågar en flaske med os til hjemturen, hvad der trods alt løftede stemningen lidt efter den missede IM-norm. Hans eneste lighedspunkt med historiens værste hotelvært, Basil fra Fawltly Towers, var at han flere gange slog ud med armene og undskyldte en af sine medarbejders manglende engelske sprogevner med, at han var fra Cuba (mens Basil altid undskyldte Manuel med, at han jo var fra Spanien).

Nå, tilbage til turneringen. De første runder i en stor Open er man under et kæmpe tryk, for betingelsen for overhovedet at få chancen for noget som helst er, at man slår folk, der reelt ikke spiller ret meget dårligere end en selv. Heldigvis satte min modstander med ca. 2100 i 1. runde nærmest en kvalitet i slag i et slutspil, hvor jeg ellers nærmede mig desperationen for at finde gevinstchancer. I 2. runde mødte jeg så en ung mand med 1950, der som den nærmest eneste lavtratede havde vundet i 1. runde – altså ikke nogen specielt heldig lodtrækning. Det lykkedes i en lidt for spændende afslutning præcis at vinde i den gensidige tidnød. Han

spillede i øvrigt forrygende i det videre forløb og sluttede med en permandepræstation på over 2300.

Så blev det alvor, men altså på sin vis mere afslappet. Sort mod den 3. højestratede, GM Nabaty med 2610, som var særdeles heldig med i 1. runde at slå Henrik, der kunne have afviklet til et uligefarvet løber+tårnslutspil med en merbonde. Han ofrede – helt ukorrekt, men nok lidt chancerigt – en bonde i træk 6 i en stilling, der er 400 gange i min database og ingen andre har spillet bondeofret. Det lykkedes (selvfølgelig) ham at få forplumret vandene og i træk 19 gik jeg helt galt og tabte så hurtigt. I 4. runde var min modstander så dumdristig at spille Löwenthal-varianten i siciliansk, som jeg selv har på repertoiret og derfor ved jeg også udmærket, hvad der er de mest kritiske varianter, som Hvid kan spille. De varianter kendte han ikke og jeg vandt relativt hurtigt og sikkert. Min første (og eneste skulle det vise sig) stilrene gevinst i turneringen. 5. runde Sort mod den for mig kendte GM Kindermann (huskede bl.a. nogle brillante Karpov-partier mod ham for mange år siden – men bare for at komme til at spille i en turnering, hvor Karpov var med fortæller om styrken). Spillede åbningen/det tidlige midtspil ganske præcist og han tilbød remis efter ca. 20 træk i en helt lige stilling og jeg tog imod – den slags partier giver selvtillid.

I 6. runde kom der et meget dramatisk parti (gennemspilning kan anbefales) mod IM Ledger fra England. Jeg var helt forberedt på c6 og e6 mod e4, som han har spillet i 90% af sine partier, men han havde forberedt et meget specifikt slutspil i Skotsk. Vel, det endte i en totalt uklar stilling, hvor jeg havde 2 forbundne fribønder på g og h, mens han havde 4 (!) fribønder på d-fløjen, som dog var nogenlunde blokerede.

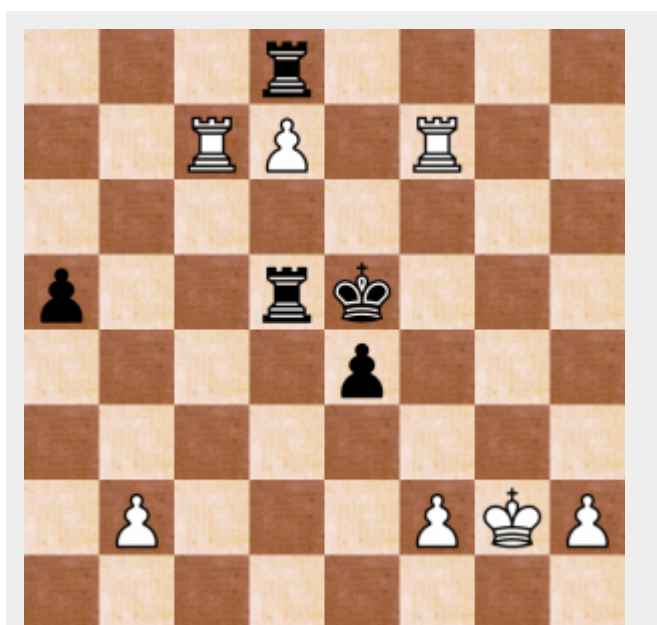
```
<br /> [Event "3rd International Chess Festival Ortisei Open A"]<br /> [Site "Ortisei"]<br /> [Date "2016.06.08"]<br /> [Round "6"]<br /> [White "Kristensen, Kaare Hove"]<br /> [Black "Ledger, Andrew J"]<br /> [Result "1-0"]<br /> [WhiteElo "2367"]<br /> [BlackElo "2380"]<br /> [ECO "C45"]<br /> [EventDate "2016.06.04"]<br /> [Board "8"]<br /> [EventCountry "ITA"]</p><p>1.e4 e5 2.Nf3 Nc6 3.d4 exd4 4.Nxd4 Nf6 5.Nxc6 bxc6 6.e5 Qe7 7.Qe2 Nd5 8.c4 Nb6 9.Nc3 Ba6 10.b3 0-0-0 11.Bb2 Re8 12.f4 f6 13.0-0-0 fxe5 14.Qxe5 Qxe5 15.fxe5 Rxe5 16.Bd3 Re3 17.Ne4 d5 18.Ng5 Be7 19.Bf5+ Kb8 20.Nxh7 dxc4 21.Bxg7 Rg8 22.Bd4 Re2 23.g4 Nd5 24.Rd2 Rxd2 25.Kxd2 Rd8 26.Kc1 Nb4 27.Bf6 Nxa2+ 28.Kb1 Bxf6 29.Nxf6 cxb3 30.Nd7+ Ka8 31.Re1 Bc4 32.Kb2 a5 33.h4 Nb4 34.h5 Bd3 35.Nc5 Bxf5 36.gxf5 Rd5 37.f6 Rf5 38.h6 a4 39.h7 Rxc5 40.h8=Q+ Kb7 41.f7 Rc2+ 42.Ka3 Nd5 43.Kxa4 1-0</p><p>
```

You must activate JavaScript to enhance chess game visualization.

I al fald vandt jeg dette meget komplicerede parti og skulle så have Sort mod GM Werle, Holland med 2563 i rating. Spillede OK med Sort i en "slow-slaver" (4.e3 istf. 4.Sc3), hvor jeg havde fået lidt beroligende rådgivning fra en topspiller, som jeg af fortrolighedsårsager ikke skal nævne navnet på... Han fik kun en enkelt halv chance undervejs, men remis efter et langt slutspil, som det lykkedes mig at spille

helt præcist. Status efter 7 runder var så, at jeg havde 2/4 mod 3 GM'ere og en IM'er (2517 i snit) og 3/3 mod resten og dermed en præstationsrating på langt over kravet på 2450 for en IM-norm.

Da jeg i 8. runde skulle spille Hvid mod IM Sprenger (2506) kunne jeg allerede inden partiet regne ud, at remis i dette parti ville betyde IM-norm før sidste runde (og vandt jeg, så ville jeg faktisk spille for GM-norm i sidste runde). Bevidstheden om "remis er nok" spillede måske lidt for meget ind og bagefter er det let at sige mit åbningsvalg var dumt (1.c4, hvor han som forventet spillede 1.-,e5), men da jeg gerne spiller siciliansk som Sort, så burde det være fint at spille det med omvendte farver. Partiet forløb fint langt hen ad vejen og i en stilling, hvor jeg havde en lille fordel, så tilbød jeg remis, men da han skulle vinde de sidste to for at opnå en stormesternorm, så følte han sig tvunget til at afslå. I tidnøden forcerer jeg ubegribeligt nok lidt for meget og laver en meget grov fejl i en stadig fordelagtig stilling og taber i løbet af få træk. Egentligt ærgrer det parti mig mere end, hvad der skete i sidste runde. Her var jeg Sort mod en ung italiensk IM med 2451 i rating, hvorfor remis ville være nok til en norm. Jeg besluttede mig for, at jeg ikke ville fedte med en Löwenthal eller sådan noget, nej skulle jeg være IM'er så skulle det ske på ordentlig vis: Najdorf! Forberedte mig det meste af natten (kunne alligevel ikke sove) og det gav på sin vis bonus, for efter 14 træk havde han brugt 40 minutter og jeg havde plustid. Stillingen var dog bestemt med muligheder for begge sider, men jeg spiller det aktivt og udmærket frem til træk 23, hvor jeg laver en kæmpefejl. Herefter er jeg heldig med overhovedet at få reddet partiet over i et dobbelt tårnslutspil med to bønder for lidt. Så begynder miraklerne at ske, for han spiller hurtigt og upræcist og i diagramstillingen har jeg den gyldne chance.

Codenotti-Kristensen. Svart drar.

Normalt giver jeg ikke meget for at slå ned på en enkelt mere eller mindre tilfældig

stilling og græde over den spildte mælk, men faktisk var jeg under partiet helt bevidst om, at dette måtte være den kritiske stilling, hvis jeg ikke bare med to bønder mindre stod til tab (hvad der naturligtvis vil være det normale) for mine brikker er optimale, mens hans tårne og konge står lidt udsat. Så jeg tænkte nok næsten 20 minutter af mine 30 minutter i denne stilling og havde nok også fundet det rigtige, hvis ikke jeg havde brugt/spildt for meget tid på den forcerede variant 1.-,Tg8+ 2.Kf1 (kongen kan ikke gå frem, da man skakker i g- og h-linien og når kongen når 5. række spilles Kd6 med tårngevinst),Td1+ 3.Ke2,Tgg1 som er (for) tillokkende, da der truer mat. Men Hvid har 4.f4+ (4.f3 er knap så klart),exf3+ 5.Txf3 og Sort har ingenting. Men den variant brugte jeg alt for meget tid på. 1.-,Td2! er det rigtige, hvad der sådan lyder helt simpelt, men jeg tænkte, at Hvid bare kunne spille f.eks. 2.Kf1 og jeg ikke kunne slå b2-bonden pga. Tc8, men det er et fatamogana: 1.-,Td2 2.Kf1,Txb2 3.Tc8,Tbb8! 4.Txb8,Txb8 5.Te7+,Kd6 6.Te8,Tb1 skak! og Kxd7. Så efter 1.-,Td2! truer altså både Txb2 (hvis Hvid flytter kongen) og oplagt Ke6 med ideen e3. Det er kompliceret, men jeg er faktisk ret sikker på, at Sort holder remis. Efter partiets forløb havde det været en ren Houdini, men kunne måske have lært den unge mand, at slutspil skal tages alvorligt – selv hvis man har to bønder i overskud. Jeg endte med at spille 1.-,Ke6, men efter 2.Th7 er Hvid ved at få styr på sine tårne og efter det lidt desperate 2.-,Td2? kom 3.Tc6+! Kf5 4.Th5+ Kg4 5.Tcc5 slut.

Bittert? Ja, det er det vel, omend at jeg nu stadig har et mål at arbejde hen imod! Skyldtes de grove fejl i de to sidste partier nerver og/eller træthed? Det føltes ikke sådan, men jeg laver mine to groveste fejl i turneringen i de to partier. Omkring træthed, så er det hårdt at spille skak i en uge, særligt sover jeg helt elendigt, typisk et par timer ad gangen, vågner så og kigger på en eller anden variant en times tid eller mere – og sover så igen et par timer.... Gode søvnråd, der helst ikke involverer mange piller eller overdrevent alkoholindtag (!) modtages gerne!

Og hvad så? Aner faktisk ikke hvornår jeg skal spille næste gang, men det kunne blive ØBRO's 80 års jubilæumsturnering til oktober, har endnu ikke besluttet mig for om jeg spiller eller ej. Men håbet om at blive IM er bestemt ikke opgivet!"

[| Kåres partier i Ortisei – pgn-fil |](#)